

[Hans Pinstrup.]

hjem og andre eksporterende Virksomheder skal aflevere den Valuta, der fra et Rets-synspunkt er deres Ejendom. — Resultatet af deres Arbejde og Slid, Betalingen for leverede Varer, Betingelsen for deres økonomiske Velfærd, for Bevarelsen af Hjem og Boplads —, til en Kurs, der ikke engang sætter dem i Stand til at svare enhver sit eller betale deres Arbejdskraft i Lighed med de Befolkningslag, der faar Valutaen overladt? Det ærede Medlem skulde tænke lidt over, hvordan der arbejdes og kæmpes i vore Hundre tusinder af Husmandshjem af Mand, Hustru og Børn for at bevare Hjem og Boplads, og saa sammenligne et saadant Hjemms Kaar og Arbejdsudbytte med de Befolkningslags Kaar, der faar Resultatet af disse Hjemms haarde Arbejde og Slid, faar Sterling for leveret Smør og Flæsk overladt til Indkøb af forskellige Varer paa saadanne Betingelser, at Aktier og Udbytter stiger med mange Procent, saa at disse Befolkningslag bliver i Stand til at afvikle deres Forpligtelser med Lethed paa naturlig Maade, medens Landbohjemmene, der skaffer Hovedparten af Landets Valuta, har maattet modtage Gældsordninger og tigge om Henstand.

Dette er kun et enkelt Omraade, men det illustrerer klart det ærede Medlems svulstige Ord. Større Mod sætning mellem Ord og Handling skal man lede længe efter. For danske Landbrugere maa det være en Advarsel om, at ikke alle, der kalder sig Bondevenner, er det. Havde de virkelig været det, vilde dette og mange andre Forhold for længst være rettet, og klogere er det at dømme Folk efter deres Handlinger end efter Ord og Talemaader.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen):

Det ærede Medlem brugte Udtrykket „Floskler“ om et andet æret Medlems Udtalelser; jeg maa paatale dette Udtryk som mindre heldigt i denne Sal.

Boeck-Hansen: Jeg vil gerne straks takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for Tilsagnet om velvillig Overvejelse med Hensyn til Vejen paa Fanø fra Nordby til Sønderho og ogsaa takke for, at man stadig overvejer at faa en bedre Forbindelse fra Esbjerg til Fanø. Men jeg maa rigtignok sige, at jeg blev noget overvældet, da man sagde, at Uddybningen af det gamle Løb, Slunden, skulde koste en halv Million Kroner; det var dog en uhyre Bunke Penge; der maa jo være Sandtilsætninger og Strømforhold, som jeg ikke kender, og som de kendte Mænd dernede heller ikke er rigtig

klar over, men maaske jeg kan faa Lejlighed til at blive sat ind i dette.

Maaske er der Døds serpentiner, som Statsbanerne har lavet rundt omkring i Landet, som er værre end den; de har lavet dernede ved Vejrup, og saa er det forstaaeligt, at disse Serpentinere skal gøres bedre inden den ved Vejrup, men jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa, at denne vanskelige Overføring ligger paa Hovedvej Nr. 1, hvor der er megen Færdsel. For øvrigt maa jeg maaske sige, at jeg synes, at Hovedvej Nr. 1 skulde være afsluttet uden for Esbjerg og ikke være ført ind gennem Esbjerg, hvorved den kommer til at skære ikke mindre end 13 Gader paa Strækningen ned til Havnen; men det er nu en Sag for sig.

Paa Havnen er der altsaa en Leje af Arealerne fra 50 Øre op til 3 Kr. pr. m² om Aaret. Man kan sige, at den Leje synes ikke at være saa overvældende stor, men naar man sammenholder den med de meget, meget store Skatter, som det socialdemokratiske Regimente har paaført Byen, er det alligevel saadan, at der er meget store Arealer, der ligger ubenyttet hen, og Resultatet er dog pauvert. Derfor skulde man hellere sætte Lejerne ned og faa noget ud af Arealerne.

Jeg har noteret mig, at den højtærede Indenrigsminister er enig med mig i, at Rensningen af Spildevandet er et meget vigtigt Problem, og at det er paatrængende nødvendigt at gøre noget der ikke alene af sundhedsmæssige Hensyn, men ogsaa af skønheds- og naturfredningsmæssige Hensyn. Det kan selvfølgelig hjælpe betydeligt at pumpe Spildevandet fra København et Par Kvartmil ud til Søs, men det hjælper i hvert Tilfælde ikke paa alle de mange Ferskvandsløb, som er blevet forurenede, og Drikkevandet er i stor Fare for at blive inficeret.

Maatte jeg faa Lov til at sige til den højtærede Finansminister, at jeg forstaar ikke Motiveringen for, at Staten ikke skulde deltage i de saakaldte Privatbaners Underskud, at Underskuddet ikke der skulde fordeles i Forhold til den indskudte Kapital; den Omstændighed, at Kommunerne har betalt noget af Banen, skulde dog ikke gøre, at Staten ikke skulde deltage i Underskuddet, for der er efter min Mening ikke nogen iøjnefaldende Forskel paa f. Eks. en Bane fra Odense til Faaborg og en Bane til Assens eller en Bane til Løgstør og saa en Bane til Nørre Nebel f. Eks. Jeg synes ogsaa, at det er en ganske urimelig Tanke, at Bornholmerne f. Eks. skulde betale hele Underskuddet ved deres egen Bane og sam-